

Чл.30а. (Нов – ДВ, бр. 1 от 2011 г) /1/ Вис·ши·ят съ·де·бен съ·вет със·та·вя , во·ди и съх·ра·ня·ва кад·ро·во де·ло за все·ки съ·дия, про·ку·рор и сле·до·ва·тел.

/2/ Кад·ро·во·то де·ло съ·дър·жа до·ку·мен·ти·те, свър·за·ни с пос·тъп·ва·не·то и и ос·во·бож·да·ва·не·то от дълж·ност на съ·дия, про·ку·рор и сле·до·ва·тел , с про·фе·си·о·нал·но·то му раз·ви·тие, ре·зул·та·ти от про·вер·ки във връз·ка с пос·тъ·пи·ли сиг·на·ли и жал·би, по·о·щ·ре·ни·я·та – от·ли·чия или наг·ра·ди, ко·и·то е по·лу·чил , и на·ло·же·ни·те на·ка·за·ния. В кад·ро·во·то де·ло се при·ла·гат и дек·ла·ра·ци·и·те за не·съв·мес·ти·мост, ко·ни·е от атес·та·ци·он·ни·те фор·му·ля·ри и дру·ги до·ку·мен·ти за при·те·жа·ва·ни·те про·фе·си·о·нал·ни и нрав·с·т·ве·ни ка·че·ст·ва .

/3/ Ко·ни·е от до·ку·мен·ти·те по ал.2, съ·дър·жащи се в кад·ро·во·то де·ло, се съх·ра·ня·ват в ор·га·на на съ·деб·на·та власт, в кой·то съ·о·т·вет·ни·ят съ·дия, про·ку·рор или сле·до·ва·тел е наз·на·чен на дълж·ност.

/4/ Все·ки съ·дия, про·ку·рор и сле·до·ва·тел има пра·во да се за·поз·нае с кад·ро·во·то си де·ло при по·и·с·к·ва·не, как·то и да по·лу·ча·ва за·ве·ре·ни ко·ни·е от съх·ра·ня·ва·ни·те в не·го до·ку·мен·ти.

Чл.31. Вис·ши·ят съ·де·бен съ·вет да·ва ста·но·ви·ща на Ми·ни·с·тер·с·кия съ·вет и на На·род·но·то съб·ра·ние по за·ко·ноп·ро·е·к·ти, ко·и·то се от·на·сят до съ·деб·на·та власт.

Чл. 32. (Изм.– ДВ, бр.33 от 2009 г.) /1/ Ми·ни·с·ть·рът на пра·во·с·ь·ди·е·то ор·га·ни·зи·ра и ръ·ко·во·ди про·веж·да·не·то на за·се·да·ни·я·та на Вис·шия съ·де·бен съ·вет.

/2/ Ко·га·то ми·ни·с·ть·рът на пра·во·с·ь·ди·е·то от·със·т·ва, за·се·да·ни·я·та се пред·се·да·тел·с·т·ват от пред·с·тав·ля·ва·щия Вис·шия съ·де·бен съ·вет.

/3/ В слу·чай че от за·се·да·ние от·със·т·ват как·то ми·ни·с·ть·рът на пра·во·с·ь·ди·е·то, та·ка и пред·с·тав·ля·ва·щия, за·се·да·ни·я·та се пред·се·да·тел·с·т·ват от член на Вис·шия съ·де·бен съ·вет по стар·шин·с·т·во.

/4/ В слу·чай че по ал. 2 и 3 ми·ни·с·ть·рът на пра·во·с·ь·ди·е·то, съ·о·т·вет·но пред·с·тав·ля·ва·щия, уве·до·мя·ва пред·ва·ри·тел·но за·мес·т·ва·щия го, за да ор·га·ни·зи·ра про·веж·да·не·то на за·се·да·ни·е·то. В тези слу·чай на за·се·да·ни·е·то мо·же да при·със·т·ва оп·ре·де·лен от ми·ни·с·ть·ра на пра·во·с·ь·ди·е·то за·мес·т·ник·ми·ни·с·тър.

Чл. 33. /1/ (Доп. – ДВ, бр. 33 от 2009г.) За·се·да·ни·я·та на Вис·шия съ·де·бен съ·вет се свик·ват от пред·се·да·тел·с·т·ва·щия най·мал·ко един път в сед·ми·ца·та. Ко·га·то пред·се·да·тел·с·т·ва·щият от·със·т·ва, за·се·да·ни·я·та се свик·ват от пред·с·тав·ля·ва·щия Вис·шия съ·де·бен съ·вет.

/2/ Чле·но·вete на Вис·шия съ·де·бен съ·вет се уве·до·мя·ват за да·та·та на про·веж·да·не и за днев·ния ред три дни пред·ва·ри·тел·но, ка·то им се пре·дос·тав·ят и пис·ме·ни·те ма·те·ри·али за за·се·да·ни·е·то.

/3/ До·пъл·не·ния в пред·ва·ри·тел·но обя·ве·ния дне·вен ред мо·гат да се пра·вят в де·ня на за·се·да·ни·е·то по ре·ше·ни·е на Вис·шия съ·де·бен съ·вет.

/4/ За·се·да·ни·я·та на Вис·шия съ·де·бен съ·вет са пуб·лич·ни, ос·вен в слу·ча·и·те, ко·га·то се об·съж·дат до·ку·мен·ти, кла·си·фи·ци·ра·ни по За·ко·на за за·щи·та на кла·си·фи·ци·ра·на·та ин·фор·ма·ция, или пред·ло·же·ни·я за на·ла·га·не на дис·ци·пли·нар·но на·ка·за·ние.

/5/ Ре·ше·ни·я·та, при·е·ти на зак·ри·то за·се·да·ние, се обя·вя·ват пуб·лич·но.

Чл. 34. /1/ За·се·да·ние на Вис·шия съ·де·бен съ·вет се про·веж·да, ако при·със·т·ват по·ве·че от по·ло·ви·на·та от чле·но·вete му.

/2/ Ре·ше·ни·я·та се при·е·мат с мно·зин·с·т·во по·ве·че от по·ло·ви·на·та от при·със·т·ва·щите чле·но·вe на Вис·шия съ·де·бен съ·вет с яв·но гла·су·ва·не, ос·вен ко·га·то Кон·с·ти·ту·ци·я·та изис·к·ва дру·го.

/3/ За мот·ви на ре·ше·ни·е на Вис·шия съ·де·бен съ·вет, при·е·то с тай·но гла·су·ва·не, с ко·е·то не се при·е·ма нап·ра·ве·но пред·ло·же·ни·е, се смя·тат из·ка·за·ни·те от чле·но·вete на Вис·шия съ·де·бен съ·вет от·ри·ца·тел·ни ста·но·ви·ща, ако има та·ки·ва. За мот·ви на ре·ше·ни·е на Вис·шия съ·де·бен съ·вет, с ко·е·то се при·е·ма нап·ра·ве·но пред·ло·же·ни·е, се смя·тат съ·о·б·ра·же·ни·я·та на вно·си·те·ля на пред·ло·же·ни·е·то.

Чл. 35 (Изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) /1/ Член на Вис·шия съ·де·бен съ·вет ня·ма пра·во да учас·т·ва в гла·су·ва·не·то на ре·ше·ни·е, ко·е·то се от·на·ся лич·но до не·го или до не·гов съп·руг или род·ни·на по пра·ва ли·ни·я, по съ·реб·ре·на ли·ни·я до чет·вър·та сте·пен и по сва·тов·с·т·во до тре·та сте·пен, или ако са на·ли·це дру·ги об·с·то·я·тел·с·т·ва, ко·и·то по·раж·дат съм·не·ни·е в не·го·ва·та без·п·ри·с·т·рас·т·ност.

/2/ В слу·ча·и·те по ал. 1 чле·нът на Вис·шия съ·де·бен съ·вет се от·с·т·ра·ня·ва сам, не по·къс·но от 24 ча·са пре·ди про·веж·да·не·то на съ·о·т·вет·но·то за·се·да·ние, ка·то обя·вя·ва об·с·то·я·тел·с·т·ва·та, на·ло·жи·ли от·с·т·ра·ня·ва·не·то. Ако по ува·жи·тел·ни при·чи·ни не се е за·поз·нал с днев·ния ред за за·се·да·ни·е·то, чле·нът на Вис·шия съ·де·бен съ·вет мо·же да се от·с·т·ра·ни и на са·мо·то за·се·да·ние.

/3/ (Обя·ве·на за про·ти·во·кон·с·ти·ту·ци·он·на с Ре·ше·ни·е № 10 на КС от 2011 г. – ДВ, бр. 93 от 2011 г.)

/4/ Ко·га·то в днев·ния ред на за·се·да·ни·е·то на Вис·шия съ·де·бен съ·вет са вклю·че·ни из·вън·ред·ни точ·ки, и ако са на·ли·це об·с·то·я·тел·с·т·ва·та по ал. 1, из·вън слу·ча·и·те по ал. 2 и 3, съ·ве·тът от·ла·га раз·г·леж·да·не·то на съ·о·т·вет·на·та точ·ка.

Чл. 36. /1/ За·и·н·те·ре·со·ва·ни·те ли·ца мо·гат да ос·пор·ват ре·ше·ни·я·та на Вис·шия съ·де·бен съ·вет в 14-дне·вен срок от съ·о·б·ща·ва·не·то им. Жал·ба·та не спи·ра из·пъл·не·ни·е·то на ре·ше·ни·е·то, ос·вен ако съ·дът по·ста·но·ви дру·го.

/2/ Жал·ба·та се раз·г·леж·да от трич·ле·нен със·тав на Вър·хов·ния ад·ми·нист·ра·ти·вен съд в ед·но·ме·се·чен срок от пос·тъп·ва·не·то й в съ·да за·е·д·но с ад·ми·нист·ра·тив·на·та пре·пис·ка.

/3/ Ре·ше·ни·е·то на трич·лен·ния със·тав на Вър·хов·ния ад·ми·нист·ра·ти·вен съд под·ле·жи на ка·са·ци·он·но об·жал·ва·не пред пет·ч·ле·нен със·тав на Вър·хов·ния ад·ми·нист·ра·ти·вен съд в 14-дне·вен срок от съ·о·б·ща·ва·не·то му.

Чл. 37. (Изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) /1/ Вис·ши·ят съ·де·бен съ·вет из·би·ра от своя със·тав пос·то·ян·на Ко·ми·си·я по пред·ло·же·ни·я·та и атес·ти·ра·не·то на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли и пос·то·ян·на Ко·ми·си·я “Про·фе·си·о·нал·на ети·ка и пре·вен·ция на ко·руп·ци·я·та”, как·то и дру·ги пос·то·ян·ни ко·ми·си·и, ко·и·то под·по·ма·гат дей·ност·та му.

/2/ Ви·дът и чис·ле·ност·та на пос·то·ян·ни·те ко·ми·си·и, как·то и пра·во·мо·щи·я·та им, с из·к·лю·че·ние на Ко·ми·си·я·та по пред·ло·же·ни·я·та и атес·ти·ра·не·то на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли и на Ко·ми·си·я “Про·фе·си·о·нал·на ети·ка и пре·вен·ция на ко·руп·ци·я·та”, се оп·ре·де·лят с пра·ви·ли·ни·ка по чл. 30, ал. 4.

/3/ Ко·ми·си·я·та по пред·ло·же·ни·я·та и атес·ти·ра·не·то на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли и Ко·ми·си·я “Про·фе·си·о·нал·на ети·ка и пре·вен·ция на ко·руп·ци·я·та” се със·то·ят от по 10 чле·но·ве. Вся·ка ко·ми·си·я из·би·ра пред·се·да·тел из·меж·ду чле·но·ве·те си.

/4/ (Изм. – ДВ, бр. 32 от 2011 г.) За осъ·щес·т·вя·ва·не на пра·во·мо·щи·я·та си Ко·ми·си·я·та по пред·ло·же·ни·я·та и атес·ти·ра·не·то на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли фор·ми·ра от своя със·тав две под·ко·ми·си·и – под·ко·ми·си·я за съ·дии и под·ко·ми·си·я за про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли.

/5/ Вис·ши·ят съ·де·бен съ·вет мо·же да съз·да·ва вре·мен·ни ко·ми·си·и за из·пъл·не·ние на кон·к·рет·ни за·да·чи във връз·ка с не·го·ви·те пра·во·мо·щия.

Чл. 38. /1/ (Изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) Ко·ми·си·я·та по пред·ло·же·ни·я·та и атес·ти·ра·не·то на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли пред·ла·га на Вис·шия съ·де·бен съ·вет про·ек·т на ре·ше·ние за:

1. броя на съ·ди·и·те, про·ку·ро·ри·те, сле·до·ва·те·ли·те, как·то и на ад·ми·нист·ра·тив·ни·те ръ·ко·во·ди·те·ли и на тех·ни·те за·мес·т·ни·ци;

2. наз·на·ча·ва·не, по·ви·ша·ва·не в ранг или в дълж·ност и ос·во·бож·да·ва·не на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли;

3. (доп. – ДВ, бр. 33 от 2009 г.) наз·на·ча·ва·не и ос·во·бож·да·ва·не на ад·ми·нист·ра·тив·ни·те ръ·ко·во·ди·те·ли и на за·мес·т·ни·ци·те на ад·ми·нист·ра·тив·ни ръ·ко·во·ди·те·ли, с из·к·лю·че·ние на пред·се·да·те·ля на Вър·хов·ния ка·са·ци·о·нен съд, пред·се·да·те·ля на на Вър·хов·ния ад·ми·нист·ра·ти·вен съд, глав·ния про·ку·рор и ди·рек·то·ра на На·ци·о·нал·на·та след·с·т·вē·на служ·ба, кой·то е и за·мес·т·ник на глав·ния про·ку·рор по раз·с·лед·ва·не·то;

4. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) при·до·би·ва·не ста·тут на нес·ме·ня·е·мост на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли.

/2/ (Изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) Пред·ло·же·ни·я пред Ко·ми·си·я·та по пред·ло·же·ни·я·та и атес·ти·ра·не·то на съ·дии, про·ку·ро·ри и сле·до·ва·те·ли във връз·ка с осъ·щес·т·вя·ва·не на пра·во·мо·щи·я·та й по ал. 1 се пра·вят от за·и·н·те·ре·со·ва·ния съ·дия, про·ку·рор или сле·до·ва·тел и от съ·о·т·вет·ни·я ад·ми·нист·ра·ти·вен ръ·ко·во·ди·тел.

/3/ (Изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) Пред·ло·же·ни·я·та от ад·ми·нист·ра·тив·ния ръ·ко·во·ди·тел се пра·вят, как·то след·ва:

1. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) от пред·се·да·те·ля на Вър·хов·ния ка·са·ци·о·нен съд - за за·мес·т·ни·ци·те му и за съ·ди·и·те от то·зи съд;

2. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2011 г.) от пред·се·да·те·ля на Вър·хов·ния ад·ми·нист·ра·ти·вен съд - за за·мес·т·ни·ци·те му и за съ·ди·и·те от то·зи съд;

3. от глав·ния про·ку·рор за:

а) (изм. – ДВ, бр. 33 от 2009 г.) за·мес·т·ни·ци·те му от Вър·хов·на·та ка·са·ци·он·на про·ку·ра·ту·ра, от Вър·хов·на·та ад·ми·нист·ра·тив·на про·ку·ра·ту·ра и за ди·рек·то·ра на На·ци·о·нал·на·та след·с·т·вē·на служ·ба, кой·то е и за·мес·т·ник на глав·ния про·ку·рор по раз·с·лед·ва·не·то;